

LATVAS

No. 16. Metai XII

Balandžio-April 16, 1932

1932 valet.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

III SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

E v a n g e l i j a .

JONO 16, 16—22

ANUO metu tarė Jėzus savo mokyti-
niams: Dar valandėlė, ir jūs nebema-
tysite manęs; ir vėl valandėlė, ir matysi-
te mane, nes aš einu pas Tėvą. Tuomet
kaikurie iš jo mokytinių kalbėjosi tarp
savęs: Kas tai yra, ką jis mums sako:
Dar valandėlė, ir nebematysite manęs; ir
vėl valandėlė, ir matysite mane; ir: Aš
einu pas Tėvą? Taigi, jie klausinėjosi:
Ką tai reiškia, ką jis sako: Valandėlė?
Mes nežinome, apie ką jis kalba. Jėzus
suprato, kad jie norėjo jį klausti, ir jiems
tarė: Jūs klausinėjate vienas kitą apie
tai, kad aš jums pasakiau: Valandėlė, ir
nebematysite manęs, ir vėl valandėlė, ir
matysite mane. Ištikrųjų, ištikrųjų, sa-
kau jums, jūs verksite ir raudosite, pa-
saulis gi džiaugsis. Jūs būsite nuliūde,
bet jūsų nuliūdimas pavirs džiaugsmu.
Moteriškė gimdydama turi nuliūdimo, nes
jos valanda atėjo. Pagimdžius gi kūdikį,
jau nebeatsimena suspaudimo dėl džiaugs-
mo, kad gimė pasauliui žmogus. Taip ir
jūs dabar, tiesa, turite nuliūdimo; bet aš
vėl jus matysiu; tuomet jūsų širdis džiau-
gsis, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų ne-
atims.

L e k c i j a .

2 TIMOT. 2, 8—10; 3, 10—12

MYLIMIAUSIEJI, aš maldauju jus, su-
silaikykite kaipo ateiviai ir keleiviai
nuo kūniškų geidulių, kurie kovoja prieš
sielą. Tebūnie jūsų pasielgimas tarp pa-
gonių geras, kad ir ten, kame jie neteisiai
apkalbinėja jus, lyg piktadarius, pažintų
jus iš gerų darbų ir garbintų Dievą ap-
lankymo dieną.

Taigi, pasiduokite kiekvienai žmonių
tvarkai dėl Dievo: ar tai karaliui kaipo
valdovui, ar tai vadams kaipo jo siųs-
tiems atkeršyti piktadariams ir pagirti
gerųjų. Nes ta yra Dievo valia, kad gera
darydami priverstumėte nutilti neišma-
nančiųjų žmonių nežinojimą; kaip lais-
vieji, ne kaip tie, kurie daro iš laisvės
piktenybei dangalą, bet kaip Dievo tar-
nai. Visus gerbkite, mylėkite brolius, Die-
vo bijokite, gerbkite karalių.

Jūs vergai, būkite pasidavę visa hai-
me vadovams ne tik geriems ir romiems,
bet ir nepakenčiamiems. Nes tai yra ma-
lonė, jei kas dėl sąžinės Dievop pakelia
vargus, kentėdamas neteisingai.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Evangelija.

23 balandžio. ŠV. JURGIO KENTĖTOJO
DIENOJE

JONO 15, 1—7

ANUO metu Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Aš esu tikras vynu medis, o ma-
no Tėvas yra vynininkas. Kiekvieną ma-
no šakelę, neduodančią vaisiaus, jis at-
ims, o kiekvieną, kuri duoda vaisių, jis
apkuops, kad duotų daugiau vaisių. Jūs
jau esate nesutepti dėlei žodžių, kuriuos
esu jums kalbėjęs. Pasilikite manyje, o aš
jumyse. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus
pati iš savęs, jei nepasilieka vynuodyje,
taip nei jūs, jei nepasiliksate manyje. Aš
esu vynu medis, jūs šakelės; kas pasilieka
manyje ir aš jame, tas duoda daug vai-
sių; nes be manęs jūs negalite nieko pa-
daryti. Jei kas nepasilieka manyje, bus
išmestas laukan, kaip vynuodžio šakelė,
ir sudžius; jį surinks, įmes į ugnį, ir jis
dega. Jei jūs pasiliksate manyje, ir mano

Lekcija.

I PETRO 2, 11—19

MYLIMIAUSIS, atsimink Viešpatį Jė-
zų Kristų iš Dovidio ainijos, kad jis
atsikėlė iš numirusių anot mano evange-
lijos, dėl kurios aš kenčiu iki grandinių
lyg piktadaris; tačiau Dievo žodis nėra
surištas. Todėl aš pakenčiu visa dėl iš-
rinktųjų, kad ir jie laimėtų išganymą,
kurs yra Kristuje Jėzuje, draug su dan-
gaus garbe.

Bet tu sekei mano mokslu, pasielgimu,
sumanymu, tikėjimu, lengvaširdyste, mei-
le, kantrybe, persekiojimais, kentėjimais,
kokių man atsitiko Antiokijoje, Ikonijoje
ir Lystroje, persekiojimais, kuriuos aš
kentėjau, ir iš visų Viešpats išgelbėjo ma-
ne. Taip pat visi, kurie nori gyventi mal-
dingai Kristuje Jėzuje, kentės persekioji-
mą.

žodžiai pasiliks jumyse, ko tik jūs norė-
site, prašysite, ir bus jums suteikta.

ŠV. JURGIS SLIBINO PERGA- LĖTOJAS

Įvairių, gražių ir apytikrių legendų y-
ra parašytų, kur šv. Jurgis piešiamas
kaipo ištikimas Dievo tarnas ir narsus
karžygis su baisiu slibinu kovoje.

“Legenda Aurea” — auksinė legenda,

kurioje rašoma, kad baisus slibinas tyko-
jo klampynėje ir darė labai didelės blė-
dies apie Lybijos miestą visai šaliai. Sli-
binas atsikvėpimas užkrėsdavo miestą ma-
ru, taip kad žmonės duodavo jam kiek-
vieną dieną po dvi avis numalšinti jo alkį.

Kuomet stigidavo avių reikėdavo žmo-
nių aukų, kuriems krisdavo burta tekdavo
slibinui. Vieną kartą burta krito kara-
liaus dukrelei. Karalius paaukojo visą sa-
vo turtą tam, kuris galėtų užvaduoti jo
dukrelę, bet gyventojai nieks neišdriso
būti sutriuškintu slibino nasruose. Mer-
gaitė tapo papuošta jaunavedės rūbais ir
atvesta prie klampynės.

Atsitiko pro tą vietą joti šv. Jurgiui,
kurs užklausė panelę, ką čia darai, bet ji
maldavo jį palikti ją, nes kitaip ir jis
pats pražus. Vienok narsusis karžygis
sustojo ir slibinui išlindus iš klampynės,

šv. Jurgis padaręs kryžiaus ženklą, narsiai puolė baisybę ir durtuvu pervėrė jam gomurą. Jis paprašė iš mergaitės jos dirželį, užrišo slobinui už sprando ir karalaitė vedėsi jį kaip avinėlį į miestą. Jiems sugrįžus į miestą, šv. Jurgis maldavo gyventojų nesibijoti, o tik apsikrikštyti, ir jis nukirto slobinui galvą ir visi

miesto žmonės atsivertė ir priėmė Krikštą.

Karalius norėjo šv. Jurgiui atiduoti pusę savo karalystės, bet Šventasis atsakė, jis turi joti toliau, tik meldė karalių saugoti Dievo bažnyčias, gerbti dvasiškią ir turėti gailestingumą vargšams.

* * *

Šv. P. M. yra pradėta be igimtosios nuodėmės

Nelemtoji mūsų pirmųjų tėvų, Adomo ir Ievos, puikybė, noras sugretinti save su DIEVU, atidavė visą žmonių piktosios dvasios vergijon ir didžiausian skurdan. Tačiau, DIEVUI pagailo žmonių ir Jis jau iš pat pradžios pažadėjo pirmiesiems tėvams išgelbėti žmonių iš piktosios dvasios vergijos, tam tikru laiku atsiųsti Išganytoją, Savo Sūnų, Kurs priims iš Mergelės žmogaus prigimtį ir vėliau tą žmonėms primindavo per savo išrinktuosius pasiuntinius.

Mažtant šią tiesą, tuojau mintis eina galvon, jog ši parinktoji Mergelė turi būti išskirta iš visų kitų mergelių ir moterų. Ji turi jas viršinti savo dora, nekaltybe ir kilnumu. Ji turi aukščiau stovėti ne tik visų žmonių, bet ir Angelų, nes Ji yra DIEVO Motina! Jei žmogui būtų buvę leista pasirinkti motiną, tai beabejo, jis rinktusi ne kokią vergę, su ydomis, bet laisvą, pilną skaistumo ir kilnumo mergelę-karalienę. Juo labiau DIEVO Tėvo Sūnus, pati skaistybė ir tobulybė, turėjo parinkti sau tinkamiausią Motiną, peraukštinančią visą tvariniją. Visi žmonės prasideda pirmųjų tėvų pirmpradėtoje nuodėmėje ir tuo pačiu tampa piktosios dvasios vergais, o DIEVAS negali turėti tokios motinos, kuri būtų buvusi, kad ir trumpiausią valandėlę Liuciperio vergė. Todėl mes drąsiai galime tvirtinti, jog DIEVAS turejo Savo Motiną iš pat

Jos prasidėjimo apsaugoti nuo kiekvieno sutepimo.

DIEVAS norėjo tapti žmogumi ir Švenčiausios Panelės Marijos yščioje gyventi per devynerius mėnesius, tartum savo rūmuose. Visa, kas arčiau susiduria su DIEVU, turi atsižymėti švarumu ir skaistybe, Tas nesunku suprasti, koku skaistumu turėjo atsižymėti Ta, iš kurios DIEVAS norėjo imti sau kūną ir kraują. Šv. Alfonsas sako: "Kad Švenčiausioji Mergelė Marija būtų buvusi pradėta nuodėmėje, tai Josios Sūnui būtų buvęs didžiausias išniekinimas sueiti artimybėn ir apsigyventi tokioje yščioje, nes tai būtų sutepta nuodėmės kalte, nešvarus indas, velnio pavaldinis."

Ieva, pirmoji pagal kūną visos žmonijos motina, savo nuodėme uždarė mums, savo ainiams dangaus vartus; gi Švenčiausioji Panelė Marija, malonės žvilgsniu, yra mūsų antroji Motina, kadangi Ji pagimdė visų malonių Šaltinį, Jėzų Kristų. Gretinant šias dvi motinas, darosi aišku, jog Marija, antroji žmonijos Motina, turi stovėti aukščiau pirmosios motinos Ievos. Gi mes žinome, jog pirmoji mūsų motina Ieva buvo sutverta be jokios dėmės. Taigi kas drįstų manyti, jog antrosios mūsų Motinos, Marijos prasidėjimas būtų mažiau skaistus ir nekaltas, kaip kad pirmosios?! Todėl mes drąsiai ir nuosekliai tvirtiname, jeigu pirmosios mūsų motinos, Ievos prasidėjimas buvo nekal-

tas, taigi juo labiau turėjo būti nekaltas, Švenč. Panelės Marijos, DIEVO Motinos prasidėjimas.

Švenčiausioji Panelė Marija, imant Viešpaties DIEVO žodžius, turėjo sutrinti Liuciferio galvą. Ji negalėjo būti, kad ir trumpiausią valandėlę piktosios dvasios valdžioje, nes kitaip nebūtų sutriuškėnus piktojo žalčio galvą ir tapusi jojo pergalėtoja. Ji tarpininkauja mūsų atpirkimo darbe. Ji yra "Aušra." Tik DIEVO Motinai esant nekaltai pradėtai, mes galime išaiškinti ir suprasti aną neprietytystę tarp Jos ir piktos dvasios ir Josios pergalę. Jei Ji būtų pradėta nuodėmėje, tai mes jokių būdu negalėtumėme suprasti Arkangelo Gabrijeliaus pasveikinimo žodžių prasmės: "Malonės pilnoji."

Ar šiaip, ar taip galvosime apie Švenčiausiąją Panelę Mariją, kaip DIEVO Motiną, mes, pagaliau, turime pripažinti, jog Ji iš pat savo prasidėjimo pradžios negalėjo būti nė vienam akimirksniui piktosios dvasios valdžioje. Ji buvo pradėta nekaltai, skaisti Panelė, tinkanti būti DIEVO Motina, kurios jokia nuodėmės dėmė nepalietė.

Taip kalba ir Šventasis Raštas apie Ją. Taip kalba ir Padavimas. Taip kalba iš pat pradžios savo gyvavimo Romos Katalikų Bažnyčia. Taip kalba Bažn. Tėvai ir rašytojai, pav.: Origenas, šv. Amphilogius, šv. Ambrozijus, šv. Augustinas, šv. Kirilas Aleksandrietis ir kiti kuo aiškiausiai tvirtina, jog visi žmonės gimsta įgimtoje nuodėmėje, gi vien tik Švenčiausioji Panelė Marija buvo liusa nuo šitos nuodėmės.

Šitaip tikėdavo ir visi tikri Bažnyčios vaikai. Prieš šią mintį jokio priešingo nusistatymo nebūdavo; taigi ir R. K. Bažnyčiai nebuvo jokio reikalo skelbti apie Nekaltąjį Dievo Motinos prasidėjimą, kaip apie tikėjimo dalyką. Tačiau, jau Basėlio visuotinoje Santaryboje, kaip kad vėliau ir Tridento, aiškiai buvo pažymėta, jog katalikų tikėjimas, remdamasis

šv. Raštu, Padavimu, Bažnyčios Tėvais ir sveiku protu, pripažista, jog Švenčiausioji Panelė Marija buvo nekaltai pradėta.

Popiežiai iš seno leisdavo statyti bažnyčias, stovyklas, labdarybės įstaigas, steigti draugijas Nekaltai pradėtos Dievo Motinos, Švenčiausios Panelės Marijos vardu. Jie leido šv. Mišių "prefacijon" įdėti žodžius: "Immaculatae Conceptionis" (Nekalto Prasidėjimo). Iš kitos pusės jie drausdavo priešingą nusistatymą. Popiežius Pijus II uždraudė tvirtinti, kad Marija buvo po įgimtosios nuodėmės kalte. Aleksandras VI uždėjo bausmę tiems, kurie kalbėtų, ar ką rašytų prieš nekaltąją Jos prasidėjimą. Klemensas VIII Švenčiausios Panelės Prasidėjimo šventę pakėlė į aukštesnį laipsnį; Klemensas IX pridėjo prie jos oktavą (aštuonių dienų minėjimą); Klemensas XI šią šventę padarė priverstiną, panašią sekmadieniams, visi privalo klausyti šv. Mišių.

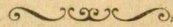
Pagaliam, popiežius Pijus IX, 1854 m. 8 gruodžio Švenčiausios Panelės Marijos Nekaltą Prasidėjimą paskelbė, kaipo tikėjimo tiesą (dogmatą) sekančiais žodžiais: "Šiuomi mes skelbiame mokslą, jog Švenčiausioji Panelė Marija nuo pirmojo Jos prasidėjimo akimirksnio buvo liusa nuo kiekvieno įgimtosios nuodėmės sutepimo, ypatinga Visagalio DIEVO malone ir privilegija dėl JĖZAUS KRISTAUS, žmonijos Išganytojo nuopelnų, jog tai yra DIEVO apreikštasis mokslas ir dėl to kiekvienas tikintysis privalo tvirtai ir nepajudinamai jojo laikytis."

Po trijų metų ir trijų mėnesių šios dogmos paskelbimo, 1858 m. 25 kovo pati Švenčiausioji Panelė Marija šią tiesą patvirtino, apsireikšdama palaimintajai Bernadetai Lourdiete, sakydama: "Aš esu Nekaltasis Prasidėjimas." Šią Ji patvirtino nepaprastais stebūklais Lourde ir šiandien tą patį tvirtina, atversdama užkietėjusiųjų nusidėjėlių daugybę ir neš-

dama stebūklingos pagalbos vargstan-
tiems.

Nuo 1854 metų jau niekam nevalia
kitaip manyti apie Josios prasidėjimą.
Ir nuo to laiko ypatingu būdu glaudžiasi
prie Nekalčiausios Panelės jaunimas, kad
Ji apsaugotų nuo sugedimo; po Josios
kojų puola nusidėjėliai ir ištvirkėliai, kad
Ji, Liuciferio Pergalėtoja, padėtų išsi-

veržti iš jojo spąstų, gi gimdytojai ap-
siašaroję meldžiasi už savo vaikus, kad
Ji apsaugotų juos nuo sugedimo. Ir jie
neapsivilia: piktosios dvasios Pergalėtoja
ima visus besišaukiančius Josios pagal-
bos po savo apsiaustu, gina nekaltybę,
veda prie Aukščiausiojo Sosto ir prie
amžinosios laimės, ragindama visus vesti
skaistų ir nekaltą gyvenimą.

Mirtis ir Amžinasis Gyvenimas

Pagal kun. V. F. Kienbergerį

parašė

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Šventoji Valanda

Amžinasis mano bočių Dieve, šią iš-
kilmingą šventąją Valandą aš Tave gar-
binu ir Tau lėkoju už mano sutvėrimą.
Mirties Angelas pašaukė pas save jau
daugelį mano mylimųjų bendramanių, ku-
rie dabar gyvena amžinatvėje.

Abba-Tėve, aš noriu padaryti vieną
nusprendimą. Be Tavo pagalbos aš esu
silpnas ir ne drąsus. Nūngi aš mąstau
apie mirtį, kad būčiau padrąsintas ir ga-
lėčiau išmintingai elgtis su tais, kurie
gyvena išmintimi, naudodamies laiku
(Kol. IV).

Aš atmintinai žinau reikšmingą Dovy-
do nusprendimą (pasakymą): "Aš apva-
liau savo dvasią ir aš tariau: "Dabar aš
pradėjau." Ir dešinė Aukščiausiojo ranka
laimino. Ir aš sergėsiu Tavo malones iš
pat pradžios."

Kai aš pažvelgiu į praeitį, aš matau,
kad esu padaręs daugelį klaidų. Aš at-
jaučiu daug trukumų kantrybėje, labda-
ringume ir krikščioniškame gyvenime.
Praeity, aš buvau, tarsi, savimylis. Man
reikalinga, kad aš apvalyčiau savo dva-
sią. Tigi, aš maldauju: suteik man išga-
nymo malonę. Apšviesk mano protą, kad
nuo pat pradžios aš galėčiau "gyventi

nauju gyvenimu" (Rom. VI, 4).

Visagalis Tėve, iš Dangiškųjų Tavo
Namų, Tu matei baisingą Kalvarijos re-
ginį ir girdėjai gaudų maldos verksmą:
"Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką da-
ro" (Luk. XXIII, 34). Šią šv. Valandą
aš maldauju Tavo tėvainystės palaiminti
mylimus mano mirusiųosius draugus. Šią
šv. Valandą aš aukoju garbingai jų at-
minčiai.

V. Jėzau, gyvybės ir mirties Viešpa-
tie, aš garbinu Tave čia tikrai esantį Šve-
nčiausiame Altoriaus Sakramente. Aš Tau
dėkoju už mano atpirkimą. Gerasis Vieš-
patie, suteik man tą malonę, kad, myli-
mos mano bendramanių sielos, kurias aš
mylėjau ir netekau, būtų paliuosuotos iš
skaistyklos. Kad jos Tave amžinai gar-
bintų už visas gautas iš Dievo Altoriaus
Sakramento palaimas.

"Viešpatie nebausk mane savo narse
ir neplak mane savo rūstybėje. Nes tavo
vilyčios įsmeigtos į mane, ir tu stipriai
spaudi mane savo ranka" (Ps. XXXVII,
1-3). Mylimasis Viešpatie, aš prisibijau
mirties. Aš dažnai mintiju ir mąstau, ar
mano mirties valandoje Pats būsi mano
priebėga ir suraminimas. Taigi, suteik
man tą malonę, kad aš, kartu su Tavimi

Švč. Viatike, galėčiau drąsiai žengti pro Mirties vartus.

Dieviškoji Dvasia, aš maldauju Tavo suteikti man ilgųjų kentėjimų dovanas, kad aš galėčiau ištesėti savo maldose, nors iš karto ir nebūčiau išklaustytas. Pagelbėk man ištvirti geruose mano pasiryžimuose iki gyvenimo pabaigos. "Neatmesk manęs nuo Savo veido ir neprašalink iš manęs Šventosios Dvasios" (Ps. I, 12).

Marija, Sopulingoji Motina, melski už mus nusidėjėlius, dabar ir mūsų mirties valandoje. Maloningiausioji Marija, mūsų Valdove, aš sveikinu Tave, kaip visų kilniųjų dorybių gimdytoją, amžinąją Šviesą, Tavo Vaisių, Kurs už mus kentėjo ir mirė karčia Kryžiaus mirtimi, išgelbėk mus nuo tamsybių prapulties; Tu, dangaus ir žemės Karalienė, užtark mus pas Savo Sūnų ir vesk mus į Dangaus Karalystės laimę, teikdama gausių Savo užtaramo malonių.

Šv. Mykolai, Dangiškojo Sosto Arkangele, esi suramintojas teisingųjų sielų, kurios yra skaistyklos nelaisvėje. Visagalis Dievas tau pavedė sergėti išrinktųjų sielas, kad laimingai atvyktų į amžinąjį gyvenimą Danguje. Taigi, Katalikų Bažnyčia gedulingose Mišiose atatinamai meldžia, kad Šv. Mykolas palaimintųjų sielas lydėtų į šventą amžinąją šviesą.

Mes taip pat maldaujame visų šventųjų užtaramo, kad globotų Šventąją Bažnyčią ir sergėtų Kristaus Vietininką, Šv. Tėvą, ir visus kunigus ir šventuosius asmenis, kurie darbuoja sielų išganymui.

Mes meldžiamės už sielas, esančias skaistykloje, ir už tuos, kurie atsiskyrė nuo tikrojo vienos Avidės tikėjimo, kad sugrištų atgal ir kad nemirtų paklydime. Už juos ir už visus netikėlius, eretikus ir Bažnyčios tikėjimo priešus meldžiame, Viešpatie, suteik jiems tikrosios Bažnyčios pažinimą, kad po šio laikino ir vargingo gyvenimo, visi rastumėm Tavo gailėstingumą ir atsilsėtumėm amžinosios laimės Rojuje.

Šv. Raštas rodo mums vaizdus trijų įvykių, kuriuos pagamino mirties Angelas ir tie vaizdai giliai glūdi krikščionių širdyse, nes V. Jėzus, mūsų Išganytojas, juos pašventė maloningu Savo atsilankymu. Jis, Kurs sutvėrė žmogaus širdį ir kurią vėliau Jis pats prisiėmė, patapdamas Žmogumi, dalyvavo mirties gėdule, kai artimieji buvo didžiame nuliudime. Jiš tris kartus mylimiems asmenims grąžino gyvais brangiuosius jų mirusius.

Tai įvyko vieną kartą Naime. Kai našlė motina, giminės ir bičiuliai susitelkė gedulo namuose ir viltis, tarsi, apleido visus ir netrukus reikėjo lydėti mirusį jaunikaitį į kapus. Ir, štai, pasirodo Išganytojas. Ištikimos Judėjos širdys nudžiugo Jo pasirodymu.

Atsiminkite įvykį Petro namuose. "Atsikėlęs iš sinagogos, Jėzus įėjo į Simono namus. Simono uošvė buvo labai drugio krečiama, tai jie Jį prašė už ją." (Luk. IV, 38). Toji moteriškė buvo labai serganti. V. Jėzus "atsistojęs prie jos, sudraudė drugį, ir tas ją pametė." Ir ji, tapus sveika, "atsinaujino jaunystėje lygiai kaip aras." (Ps. CII, 5). "Gi tuojau atsikėlus jiems tarnavo" (Luk. IV, 39).

Galiliejiečių širdys džiaugsmingai plaka, kai V. Jėzus atvyksta į gražią jų apylinkę, kurią Jis mėgo. Saulė ytin kaltino ir Simono Petro namuose susirinkę svečiai net prakaitavo. Betgi pakilo džiaugsmas, kai V. Jėzus atsilankė. Amžinojo Teisingumo Saulės spinduliai išgydė ligonę. Kai V. Jėzus pažvelgė pro duris iš Simono namų, Jis regėjo ir matė, kokioje gražioje apylinkėje randasi Bar-Jono gyvenbutis. Jis matė, kad sielos yra laikomos nelaisvėje kūnų, kurie buvo sugėdę ir nusilpę ir paties šėtono valdomi ir kankinami. "Saulėi nusileidus, visi, kurie turėjo sergančių visokiomis ligomis, vedė juos pas Jį. Jis gi, padėdamas ant kiekvieno ranką, gydė juos. Taip pat velniai išeidavo iš daugelio, šaukdami ir sa-

kydami: "Tai Dievo Sūnus." Sudraudamas juos, Jis nedavė jiems kalbėti, nes jie žinojo Jį esant Kristų. Išaušus, Jis išėjo ir ėjo į tuščią vietą. Bet minios ieškojo Jo ir atėjo pas Jį, kad Jis nuo jų neatstotų. O Jis jiems tarė: "Ir kitiems miestams aš turiu skelbti Dievo Karalystės evangeliją, nes tam aš siųstas" (Luk. IV, 40-43).

Ir minios Jo ieškojo kartu gabendami savo ligonius. Betgi V. Jėzus, tarsi, ieškojo ko kito... Taigi, Jis nuėjo į miestelį Naimą. Vardas Naimas reiškia "gražusis miestas" Tačiau, tą dieną, kai maloningomis akimis Jis žvelgė į Naimą, miestelis buvo netekęs grožės, nė džiaugsmo. Naimiečių širdys buvo gedulo apnyktos, nuliudusios. Jų veiduose nesimatė džiaugsmo, nes buvo nuliudę ir iš jų akių riedėjo ašaros. Nuo kalno viršūnės V. Jėzus atėjo su laimingais Savo apaštalais. Jie pamatė, kad Naimo apylinkės buvo gražios ir jų akys gerėjosi didingu Esdraliono kloniu. Jie įspūdžiavo Taboro kalno grožės reginiu.

Dviejuose posakiuose Evangelistas mums pasako viską ir mes jaučiame nuliudimą, koks ištiko "gražiajam miestui." Tai išymėta reikšmingu apibūdinimu: "Prisiartinant Jam prie miesto vartų, štai buvo išnešamas numirėlis, vienatinis sūnus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia" (Luk. VII, 12).

Tik "vienatinis sūnus" ir "našlė" motina kreipė miestelio gyventojų pasigailėjimą ir minios išėjo pritarti gedulai ir bendrauti kartu su motina į kapines. Kiti gal prisiminė kito vaiko ar sūnaus mirtį ir laidojimą. Vėl kiti, gal prisiminė Karaliaus Dovydo galestį, jų tėvo iš Abraomo giminės. "Ir Dovydas tarė: Kadangi dabar mano sūnus yra miręs, kam gi aš pasninkausiu? Argi begalėsiu sau jį sugražinti? Verčiau aš pats pas jį eisiu, nes jis nebegriš prie manęs" (II Kar. 23).

V. Jėzus buvo sujudintas našlės motinos nuliudimu. Tą valandą ji turėjo sa-

vo vaiką, savo sūnų, bet jis buvo negyvas, miręs. Netrukus žemė jį priglaus ir akmenys jo karstą prislėgs ir jį paslėps nuo motinos. Tačiau ji vėl jį regės ir matys. Betgi daug skausmingų dienų ir daug nemiegotų naktų turės praeiti. Ji taip pat norėtų atsilsėti su tėvais.

"Neverk!" (Luk. VII, 13), V. Jėzus tarė nuliudusiai Naimo motinai. Daugelis kitų motinų, o gal našlių, taip pat lydėjo mylimus savo sūnų karstus, betgi jos nesusilaukė tos V. Jėzaus malonės, kad jas nuramintų ir sugražintų gyvybę brangiam numirėliui. Oia Naimas tapo iškeltas iš liūdėsio į garbingas viršūnes. Naimui teko garbės, kai V. Jėzus prikėlė mirusį našlės motinos sūnų. Stebuklą V. Jėzus padarė Naime tam, kad prisikėles iš numirusių sūnus pagelbėtų našlei motinai jos senatvėje ir kad jos akis užmerktų mirties valandoje.

Viltis žengė į Jairo namus. Jairas buvo viršininkas Kaparnaumo sinagogose. Išganinga viltis nušvietė Jairo namiškius, kai V. Jėzus žengė į jų vidų. Toji viltis, kuri buvo tuščia kryžkelėj, kuri vedė į Naimo kapines, dabar spindėjo šventąja šviesa. Jairas pažino Didžio Mokytojo galybę. Jis tapo sužavėtas dieviškos galybės tiesomis, kurios plaukė iš skaisčių V. Jėzaus lūpų. Vieną kartą jis ieškojo Rabonies pagalbos ir užtarimo romėnui šimtininkui.

(Bus daugiau).

"Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmokėjęs paskutinio skatiko" (Luk. 12. 59).

"Kas gėdysis manęs ir mano žodžių, to gėdysis žmogaus Sunus, atėjęs savo Tėvo ir šventųjų angelų didenybėje." (Luk. 9. 26)

"Šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu prirengei?" (Luk. 12, 20).

"Jei kas nori eiti paskui mane, teišsizada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių ir teseka mane" (Luk. 9. 23).

Marijos Ašaros

Ar Marija matė savo akimis Kristaus nuplakimą ir vainikavimą erškėčiais, nėra tikrai žinoma. Mes tik vieną dalyką galime tikrai pasakyti: tai, kad Marija žinojo visas Kristaus kankinimo smulkmenas.

Visos Jeruzalės ir tolimiausiuose užkampiuose kalbėjo, kad kunigai ir vyriausieji tautos vadai suėmė tą didį pranašą, kuris tiek daug gera žmonėms buvo padaręs. Žmonės žinojo, kad tas pranašas buvo smarkiausiai nuplaktas. Marija negalėjo negirdėti tų visų kalbų. Išsipildė Simeono pranašystė, nes Jos širdį pervėrė kalavijas.

Marijai nereikėjo nė žmonių kalbų klausytis. Savo sieloje Ji matė Kristų pririštą prie stulpo ir skaudžiai plakamą. Kokius skausmus Marija tuomet iškentėjo, galėsime suprasti pasižiūrėję arčiau į Kristaus nuplakimą, kurį matė viena stigmatizuotoji savo regėjimuose.

“Prie Jėzaus atėjo budeliai su ryškėmis ir virvėmis, kurias jie numetė prie stulpo. Budeliai buvo šeši, rudi, susivėlusiais plaukais vyrai, kiek mažesni už Jėzų; jų strėnos buvo perrištos raiščiu, nugarą ir priešakį dengė kažin kokios medžiagos drabužis, o kojos ir rankos buvo visai nuogos. Tai buvo daugiausia kokie nors nusikaltėliai; jie čia dirbo, kaip vergai, prie statybos ir kanalų, ir žiauriausieji iš jų buvo paskirti budeliais.

Mūsų Viešpats ir Išganytojas, Dievo Sūnus, tikras Dievas ir tikras žmogus, trukčiojo, kaip kokia kirmėlė, ir lenkėsi po nusidėjėlių kirėių. Jis vaitojo ir aimanavo, ir skaudžiai skambas de-

vimas dėl baisiausio skausmo veržėsi per Jo kankintojų kirėių ūžimą, kaip maloniausia malda. Karts nuo karto šiuos pilnus skausmo, šventus, laiminančius skundo tonus drumstė minios ir fariziejų balsas, kaip baisus, juodas audros debesis; jis šaukė: “Šalin su juo, nukryžiuok jį!” Girdėjosi Piloto balsas, kuris norėjo nuraminti įtužusią minią, bet jo balsą nustelbė trimitų balsai, paskui vėl kirėių smūgiai, ir vėl buvo girdėti Jėzaus dejavimas — aukos Avinėlio skundas ir kankintojų keiksmi.

Žydų minia stovėjo kiek toliau nuo plakimo vietos. Šen ir ten stovėjo Romos kareiviai, bet daugiausia jų buvo prie sargybos namų. Aplinkui vaikščiojo įvairūs valkatos, pašiepdami plakamą Kristų; bet mačiau ir tokių, kurie buvo labai susijudinę, ir tuos žmones apšvietė nuo Jėzaus einantieji spinduliai.

Mačiau taip pat nedorus, beveik visai nuogus jaunos vyrus, kurie šalia sargybos namų darė naujus rimbų, ir tuos, kurie nuėjo atnešti spygliuotų šakų. Vyriausieji kunigai davinėjo budeliams pinigų; be to, buvo atneštas didelis ašotis kažkokio raudono skystimo, kurį budeliai gėrė ir pasigėrę tapo kaip laukiniai. Praėjus ketvirčiui valandos, abu plakėjai paliovė mušti ir nuėjo gerti atneštąjį gėrimą. Jėzaus kūnas buvo visas mėlynas, guzuotas, iš kai kurių vietų bėgo kraujas. Jis drebėjo ir trukčiojo. Aplinkui skambėjo paniekinimai ir išjuokimai.

Antra budelių pora puolė prie Jėzaus su nauja aitra. Jiė turėjo kitos rūšies rykštes, kurių galuose buvo pritvirtinti

spygčiai ir vinys. Tomis rykštėmis mušdami, jie taip sukapojo šventąjį Jo kūną, kad kraujas čiurkšlėmis bėgo ir tyško ant budelių rankų. Taip kankinamas Jėzus dejavo, meldėsi.

Dar du budeliai plakė Jėzų tam tikrais botagais. Prie geležinio koto buvo pritaisyti diržai, kurių galuose kabojo geležiniai kabliukai, ir jie plėšė gabalais mėsą nuo kaulų.

Budeliai, kaip pasiūtę šunes, draskė kirčiais Jo kūną; vienas jų kairėje rankoje turėjo didelį rimbą, kuriuo perkirto Jėzaus veidą. Visame Kristaus kūne neliko sveikos vietos. Krauju pasrūvusiomis akimis Jis žiūrėjo į budelius ir meldė pasigailėjimo, bet tie dar labiau siuto, ir Jis vis tyliau dejavo: "Ach!"

Jėzus kentėjo tuos skausmus, drebėjo gulėdamas prie stulpo, iš Jo žaizdų sunkėsi kraujas. Tada pamačiau praeinančias pro šalį, begėdiškai apsitaisiusias, ištvirkusias merginas; susitvėrusios rankomis, jos sustojo prieš Jėzų ir žiūrėjo į Jį su pasibaurėjimu. Tuomet savo žaizdose Jis pajuto dar didesnę skausmą ir taip skausmingai pakėlė į jas savo kilnų veidą, bet tas jų nejaudino, ir jos ėjo tolyn besivaipydamos, o kareiviai ir budeliai juokdamiesi kalbėjo bauriausius žodžius.

Dabar vėl prisiartino budeliai ir spardė Jį kojomis, Jis turįs atsistoti, jie dar nebaigę visko su karalium; jie mušė Jėzų, ir Jis šliaužė žeme prie rūbo, kuris buvo čia pat, o nelentieji budeliai tyčiodamiesi spardė tą rūbą šen ir ten taip, kad vargšas Jėzus turėjo šliaužti, kaip sumindžiotą kirmėlę, kad pasiektų rūbą ir juo apdengtų suplėšytas strėnas..."

Šiuos visus baisumus Marija pasida-

lijo su savo Sūnum. Nors savo kūne skausmų Ji nekenė, bet Sūnaus skausmai pervėrė Jos širdį.

Kai budeliai ant kruvino, suplėšyto Kristaus kūno užmete kandžių suėstą purpurinį apsiaustą, kai taip nuo skausmo sustingusių pirštų išspraudė nendrę ir, lazda mušdami, ant galvos užspaudė erškėčių vainiką, kokia dar geresnė pramoga begalėjo būti girtai, laukinei miniai? Jie klauptė prieš Jį išjuokdami ir sakydami: "Sveikas, žydu karaliau!"

Marija žinojo visus savo dieviškojo Sūnaus kankinimus ir išniekinimus. Jėzaus skausmai buvo Marijos skausmai. Daug turime pavyzdžių, kad paprastos žmonių motinos gali pasiaukoti už vaikus ir už juos net gyvybę atiduoti, nors kartais jie yra visai to neverti. Pasižiūrėkim į Mariją. Niekas iš mūsų negali atjausti tos meilės, kuria Marija mylėjo Kristų. Ji mylėjo Jėzų, kaip paprasta motina myli savo vaiką, mylėjo, kaip savo Sūnų — Dievą. Jos pačios pagimdytą. Marija žinojo, kad Kristus yra nekalčiausias, kad Jo nekaltumas yra skaistesnis už šviečiausius saulės spindulius; žinojo, kad Jis yra šventų švenčiausias, galingiausias dangaus ir žemės Viešpats. Ir tas skaistusias, didingasis Viešpats — Marijos Sūnus yra nuplaktas, išniekintas! O brangiausioji Motina, koks baisus skausmo kalavijas pervėrė tavo širdį! Marija gal ne vieną ašarą išliejo, galvodama apie savo Sūnaus kančią. Gal tos Marijos ašaros susimaišė su Jėzaus kraujo lašais, išsiliejušiais prie nuplakimo stulpo ir buvo budelių kojų sumindžiotos. Vargas žemei, kuri taip išniekino tas brangenybes!

Vargas ir mums, kad mes iki šiolei

neiškokome rinkti Marijos ašarų, nes Ji iki šiai dienai nenustojo verkusi, nes Jos mylimasis Sūnus iki šiai dienai tebeplakamas ir tebeniekinamas. Kiek daug sielų aplaistytų Kristaus krauju ir Marijos ašaromis šiandien braidžioja po netikėjimo purvyną ir jų skaičius kas dieną auga. Rinkime tuos brangius, Kristaus krauju ir Marijos ašarų lašus, gražindami Die-

vui žūstančias sielas. Tos Marijos ašaros ir tie Kristaus kraujo lašai bus gražiausias papuošalas mūsų amžinojo vainiko danguje.

Melskime Sopulingąją dangaus Motiną, kad Ji padėtų mums sunkiose mūsų gyvenimo valandose.

J. Gribulis, M. I. C.

Mūsų Darbai

A. † A.

TĖVAS F. KUDIRKA, M. I. C.

A. a. Tėvas F. Kudirka, M. I. C. Šv. Kryžiaus lietuvių ligoninėje mirė kovo 24 d., 1932 m. 3:37 val. po pietų. Iškilmingų jo laidotuvių dienoje kovo 30 d., Aušros Vartų bažnyčioje už jo sielą atlaikyta devynerios šv. Mišios ir atgiedotos egzekvijos dalyvaujant dideliam dvasiškijos ir vargonininkų skaičiui. Iškilmingose pamaldose dalyvavo Jo Eminencija Kardinalas Jurgis Mundelein ir suteikė paskutinį patarnavimą. Jo kūnas tą pačią dieną 2 val. po pietų nulydėtas ir palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse, dalyvaujant didžiulei žmonių miniai ir kelioms kunigų dešimtims.

A. a. Tėvas F. Kudirka buvo Amerikos Marijonų Provincijolas, Marijonų Kolegijos Rėmėjų įsteigėjas. Jis turėjo 62 metus amžiaus. Kunigu buvo 38 metus ir Marijonų Kongregacijos nariu 20 metų.

Aušros Vartų bažnyčioj bus už jo sielą atlaikytos šv. Mišios balandžio 29 d. po jo palaidojimo trisdešimties dienų sukaktuvėms. Prašome visų Marijonų Kolegijos Rėmėjų toje dienoje pasimelsti už jo sielą, aukojant Mišias, rožančių ir kitas maldas ir gerus darbus.

Kitos savaitės "Laivas", balandžio 23 d., bus paaukotas a. a. Tėvo Felikso atminčiai. Jo asmuo yra brangus visai katalikiškai visuomenei, ypač mums Kolegijos Rėmėjams, nes jis Amerikos lietuvių bernaičių švietimo reikalams padėjo pagrindus.

Jo sumanymais ir jam vadovaujant būdavo rašomi Amerikos lietuviams bernaičių kolegijos reikalais gražiausi atšaukimai, paramos prašymo laiška, kviečiami seimai, vykdomi kilnūs planai, kurie taip greitai davė Amerikos lietuviams net dvi aukštasias mokyklas: Marian Hills Kolegija, Hinsdale, Ill. ir Švč. Marijos Kolegija, Thompson, Conn.

Dėliai mylimojo Tėvo mirties liūdėdami su visais mūsų gerbiamaisiais Rėmėjais ir "Laivo" skaitytojais guodžiamės a. a. kun. Felikso Kudirkos, M. I. C. palikimais ir prieš mirtį Dievo pagarbinimo jo paties ištartais paguodos ir atsisveikinimo mums visiems "Su Diev" žodžiais. Dievo palaima išaugusi Kolegijos Rėmėjų didžiulė organizacija tinkamai įvertins a. a. Tėvo Kudirkos palikimą ir pripildys jo vardo Švč. Marijos Kolegijos bursą, išlygins naujosios Kolegijos pirkimo skolas ir nors kuklų ant jo kapo Šv. Kazimiero kapuose, Chicagoje, pastatys paminklėlį.

Kolegijos Rėmėjai:

J. J. Salasevičia, Brookfield, Mass. aukojų fortepijoną.		J. Taparauskienė, Worcester, Mass.	10.00
Kun. J. J. Bakanas, Worcester, Mass.	25.00	K. Bundzienė, Worcester, Mass. ...	5.00
A. ir V. Čironkai, Worcester, Mass.	100.00	J. Bunevyčius, Worcester, Mass.	5.00
P. Čironkaitė, Worcester, Mass. ...	100.00	B. Platukis, Worcester, Mass. ...	5.00
M. Leonaitė, Worcester, Mass. ...	100.00	S. Kvaraciejus, Worcester, Mass.	5.00
M. Svikliūtė, Worcester, Mass. ...	100.00	U. M. R., Worcester, Mass.	10.00
O. Širvinskaitė, Worcester, Mass.	120.00	M. Kazilevičius, Worcester, Mass.	10.00
A. a. M. Lučinskaitė, Worcester, Mass.	100.00	P. Lėveris, Worcester, Mass.	5.00
A. Gudanavičius, Worcester, Mass.	50.00	P. L., Worcester, Mass.	5.00
K. Gudanavičienė, Worcester, Mass.	50.00	K. Stapėniskienė, Worcester, Mass.	5.00
J. Naujokaitis, Worcester, Mass.	110.00	J. Liutkus, Worcester, Mass.	5.00
Z. P., Worcester, Mass.	60.00	J. Rainikis, Worcester, Mass.	5.00
M. Manikauskas, Worcester, Mass.	52.00	D. Česnienė, Worcester, Mass. ...	5.00
V. Delionis, Worcester, Mass.	50.00	A. Rawland, Worcester, Mass. ...	5.00
A. Žilinskas, Worcester, Mass. ...	50.00	J. Pocius, Worcester, Mass.	5.00
V. Čuplis, Worcester, Mass.	50.00	A. Valadkevičius, Worcester, Mass.	5.00
O. Karpavičienė, Worcester, Mass.	50.00	M. V. Grinevičiai, Worcester, Mass.	5.00
P. Lengvinis, Worcester, Mass. ...	50.00	V. Parulis (amž. rėm.) Worcester, Mass.	5.00
P. Sidabra, Worcester, Mass.	50.00	E. Poška, Worcester, Mass.	5.00
J. Tribendienė, Worcester, Mass.	50.00	E. Dusevičienė, Worcester, Mass.	5.00
P. Mankienė, Worcester, Mass. ...	50.00	K. Senkus, Worcester, Mass. (amž. rėm.)	5.00
P. Mankus, Worcester, Mass. ...	50.00	P. Lozoraitis, Shrewsbury, Mass.	3.00
S. Augūnas, Worcester, Mass.	100.00	V. Greska, Worcester, Mass.	3.00
D. Jurkevičienė, Worcester, Mass.	50.00	J. Stramila, Worcester, Mass. ...	3.00
M. Dobravalškiūtė, Worcester, Mass.	50.00	P. Statkus, Worcester, Mass.	3.00
J. Steponkaitė, Worcester, Mass.	10.00	J. Laugalienė, Worcester, Mass.	3.00
O. Traupiūtė, Worcester, Mass. ...	20.00	M. Juknevičienė, Worcester, Mass.	3.00
V. Rimša, Worcester, Mass.	20.00	C. Zinkevičius, Worcester, Mass.	3.00
M. Jurgelionienė, Worcester, Mass.	20.00	J. Bulvyčius, Worcester, Mass. ...	3.00
P. O. Pauliukoniai, Worcester, Mass.	19.00	A. Valinskas, Worcester, Mass. ...	3.00
B. Kauneckaitė, Worcester, Mass.	10.00	K. Lekeckas, Worcester, Mass. ...	3.00
J. Sakavičius, Worcester, Mass. ...	10.00	K. Mitrikevičienė, Worcester, Mass.	3.00
S. Pyragas, Worcester, Mass. ...	10.00	M. Ališauskienė, Worcester, Mass.	3.00
S. Jankauskas, Worcester, Mass.	10.00	A. Juknevičius, Worcester, Mass.	4.00
A. ir V. Andriuškevičiai, Worcester, Mass.	110.00	B. Sipavičius, Worcester, Mass. ...	3.00
A. Piliponiūtė, Worcester, Mass.	10.00	P. Kvietinskas, Worcester, Mass.	3.00
J. Stočkus, Worcester, Mass.	5.00	M. Ščukienė, Worcester, Mass. ...	3.00
O. Ridikevičienė, Worcester, Mass.	5.00	O. Palaimienė, Worcester, Mass.	3.00
P. Alavošius, Worcester, Mass. ...	5.00	R. Matusevičienė, Worcester, Mass.	3.00
M. Ulevičienė, Worcester, Mass.	10.00	O. Grigaliūnaitė, Worcester, Mass.	3.00
		A. Tataronis, Worcester, Mass. ...	3.00
		S. Bągurskienė, Worcester, Mass.	3.00
		S. Bataitis, Worcester, Mass.	3.00
		V. Zigmantas, Worcester, Mass.	3.00

J. Pašukinis, Worcester, Mass.	3.00
A. Račkauskas, Worcester, Mass.	3.00
J. Česnulis, Worcester, Mass.	3.00
O. Kvederavičienė, Shenandoah, Pa.	20.00
Šv. Rožančiaus Draugija, Shenandoah, Pa.	6.00
E. Šimkuvienė, Worcester, Mass.	50.00
M. Butinavičienė, Worcester, Mass.	50.00
V. Jurgilaitė, S. Boston, Mass.	10.00
A. Sengonis, Montello, Mass.	3.00
J. Kundrotas, Worcester, Mass.	50.00
S. Zalštauskas, Worcester, Mass.	100.00
S. Jančiauskas, Worcester, Mass.	3.00
Darbininkų Sąjaga (amž. n.) Worcester, Mass.	35.00

SMULKIOS WORCESTERIEČIŲ
AUKOS KOLEGIJAI:

Po \$2.50: Juozas Štremikis, Kamaičiai.
Po \$2.00: M. Svitojienė, P. Jogūnas, L. Vitkienė, J. A. Bakanauskai, U. Dakūnienė, L. J. Nastaravičiai, J. A. Lukoševičiai, M. Bobinienė, A. Bobina, K. M. Grigaičiai, J. Daučiūnas, A. Bernotonienė, A. Kupstai, J. Juškevičiūtė, A. Thamsinienė, A. Kundrotavičius, K. Stabšinskienė, Vusiniauskienė, J. V. Aukštikalniai,
Po \$1.00: A. Kacevičius, M. Dagilis, V. Džidolikienė, M. Simonienė, E. Grigaliūnienė, A. Valundukevičienė, J. Ginkus, J. Juocienė, V. Guzura, A. Puoliukoniūtė, I. Puoliukoniūtė, J. Bačys, S. Budvitis, O. Langienė, V. Galinis, I. Kvaraciejus, A. Pupkienė, T. Migauskas, E. Taltškienė, M. Gladas, O. Kazlauskienė, J. Karsokas, A. Krupp, K. Grigaliūnas, O. Levanavičienė, R. Gienius, V. Šimkus, U. Vosiliūtė, J. Svirskas, J. Leonaitė, M. Kaselis, J. Česnalevičius, J. Kulvukas, P. Stribis, J. Slavickas, A. Vaičiulionienė, V. Čiginskienė, P. Palevičius, M. Ulevičienė, M. Kurelaitienė, B. Gilucevičius, J. Radziūnas, M. Snarskis, M. Markūnienė, A. Brašiškis, O. Zolenskienė, A. Šipas, M. Uždavinis, P. Žuvinickiūtė, B. M. Belevie-

kiūtė, K. Juškevičienė, A. Vaitkevičienė, Z. Kolakis, K. Kvaraciejienė, P. Jagminas, J. Laukaitis, M. Burokas, P. Nemura, U. Kerulienė, B. Jukna, K. Banys, O. Daugužaitė, O. Čepulionienė ir J. V. Patašius.

Pr. K. Jonuniai, Cambridge, Mass.
(amžinas rėm.) 50.00
Apskričio seimelyje Harrison, N. J.
aukojo:

Kun. L. Vaiciekaskas, Harrison, N. J. 6.00
A. Laugžimienė, Newark, N. J. 3.00
Pr. Kuprevičienė, Kearney, N. J. 3.00
Ag. Ubilienė, Brooklyn, N. Y. 3.00
Po \$1.00: K. J. Krušinskas, T. Klimienė, A. Milinaitienė, V. Lukošūnas.
Kun. J. Misius, Ellsworth, Pa. 5.00
Overkiai, Detroit, Mich. 5.00
M. Baikauskienė, Detroit, Mich. 6.00
E. Konstantinavičienė, Detroit, Mich. 3.00
O. Vaškevičienė, Detroit, Mich. 3.00
Visuomenės Aukos Kolegijai Globojimas
Pittsburgho apylinkės kunigų 2,000.00
G. Tupikienė 5.00
Ag. Krasinskienė, S. Boston, Mass. 3.00
Barb. Žemeikienė, (amž. narė)
Montello, Mass. 50.00
Ona Lišauskienė, New York, N. Y. 100.00
Sof. Palauskienė, Worcester, Mass. 3.00
Vikt. Milius, Worcester, Mass. 3.00
Pr. Lengvinis, koplyčioms suolams 212.50
J. Galevičius, koplyčios suolams 212.50
M. Samuolienė, koplyčios suolams 425.00
Kun. S. Remeika, (garb. narys)
Brooklyn, N. Y. 100.00
Kun. J. Balkūnas, (amž. narys)
Brooklyn, N. Y. 50.00
J. Garšva, (garbės narys) Brooklyn, N. Y. 25.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams
už aukas. *Remėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

NEWARK, N. J.

Ne mažiau įdomi yra lietuvių kolonija Newark'e, N. J. Čia suplaukė žmonės iš visų Lietuvos kampų. Radau čionai ir nuo Marijampolės, ir nuo Prienų, nuo Igliaukos, Šunskų — taip pat ir nuo Radviliškio, nuo Ukmergės, Šiaulių, Telšių... Pats klebonas, gerb. kun. J. Kelmelis kilęs iš pat dzūkų gilumos — iš Kapčiamiesčio parapijos, kuri pagarsėjusi yra puikiais savo šilais ir ežerais...

Gana juokingas buvo mano pirmas susitikimas su čionykščiais lietuviais. Užėinu į kirpyklą plaukų apsikirpti — gi randu keletą vyrų susėdusių prie stalelio ir belošančių šaškėmis, ar ką panašaus. Žinodamas kirpyklą lietuvių rankose esant, lietuviškai ir prabilau. Visi kaip ir nustebę sužiūro į mane. Matyt, visiems buvau dar nepažįstamas žmogus. Pasidėjęs savo apsiaustą ir skrybėlę, pasisakiau, kuriuo reikalu esu užėjęs. Šeiminkas bematant metė lošęs ir paprašė mane sėstis į kėdę.

Pirm sėsdamas, aš pasisveikinau su visais ten buvusiais. Pasisakiau kas esąs ir įdomavau sužinoti, iš kurių Lietuvos kampų atkeliavusius susitinku čionai lietuvius. Pasirodo, jų esama iš įvairių kraštų: viens nuo Ukmergės, kitas nuo Liudvinavo, trečias vėl iš kifur. Kaip jie visi nustebę, kai aš pasisakiau visus tuos kraštus gerai pažįstąs. Iš pradžių nenorėjo tikėti. Jų nuomone, negalimas daiktas taip plačiai Lietuvą žinoti. Paskui tik man paaiškinus, jog po tuos kraštus teko man važinėti kaip misijonieriui, dalykas paaiškėjo ir daugiau pradėjo manimi tikėti. Pasišnekėjome kiek plačiau apie mūs visų bendrą tėvynę.

Lietuviai biznieriai dažnai nusiskundžia, kad savieji nenori savųjų palaikyti. Žinoma, kad reikia savuosius pirmiausia remti, o paskui tiktai eiti pas svetimuosius.

Aš visuomet buvau ir esu tos nuomonės, bet dažnai apleidus savuosius priverstas esi žmogus eiti pas svetimus. Kodėl? — Gi iš ko gali pažinti, kurioji krautuvė lietuvių, o kurioji ne? Lietuviai savo vardų gėdinasi, trumpina juos taip, kad ir kažin koks galvočius būtum, nedasiprotėtum, jog čia lietuvių pavardė. Pavyzdžiui, radęs parašą: Charl Uzubeli, kas galėtų suprasti čia Kazimierą Užubalį esant? Tokiu būdu daugelis savąsias įstaiigas praeina nepastebėję... Jokių būdu būčiau neradęs ir aš šios kirpyklos, jei klebonas būtų ligi pat durų neatvedęs ir nepasakęs čia lietuvių esama.

Mat, daugelis gudragalviauja, jei pavardę iškreipsiąs airiškai, tai patrauksiąs airius. Ne taip greit! Airiai žino savuosius ir juos palaiko. Mūsiškiai taip begudragalviaudami nebetenka daugelio savųjų, o svetimų nepagauna. Paskui skundžiasi reikalai nesiseka! Savieji nepalaiką! Kaip palaikys, jei patys nuo jų bėgate? Kiniečiai net šiuo atžvilgiu jau mus pralenkia. — Kiek daug teko man matyti ant krautuvių ir kitokių įstaiigų kiniškų parašų. Kiek daug parašų žydiškų, graikiškų, ispaniškų... Lietuvišką jei kur pastebi, tai didelė retenybė!..

Tokis lūdnas tautiško ir pirkliško susipratimo trūkumas pasireiškia ne tik vienuose Newark'o lietuviuose, bet apskritai visoje Amerikoje.

Bažnyčia. Palyginus su kitomis mūsų bažnyčiomis Amerikoje, reikia pripažinti, kad Newarkiškė daug kuo skiriasi nuo jų. Viena, nepaprastas jos aukštis. Lietuvoje paprastai statomos aukštos bažnyčios. Aukštos bažnyčios ir gražesnės pažiūrėti ir lengvesnės giedoti. Čia Amerikoje ne labai mėgiamos aukštos bažnyčios dėl to, kad jos brangiai atsieina apšildyti daug daugiau reikia šilumos, negu žemesnė, o

taip pat ir valymas jos brangesnis. Todėl praktiškai klebonai ne labai patenkinti kun. Dabužiu, kuris užsigeidė pastatyti čia panašią į Lietuvos bažnyčią. Gal kiek nepraktiškiau yra prie pat didžiojo altoriaus praplėtimas, kaip ir šoninių koplyčių padarymas. Kalbant tačiau iš sakyklos, kuri yra anapus tų praplėtimų, labai lengvai girdėti kiekvieną žodį ir į duris, ir į altorių. Tie praplėtimai tačiau labai gražaus įspūdžio sudaro, kai laikomos yra kartu trejos šv. Mišios: prie didžiojo ir prie šoninių altorių. Visos trejos yra visiems matomos.

Be to, šioji bažnyčia skiriasi nuo kitų tuo, kad jos didysis altorius pridengtas didžiuliu baldakimu, panašiai kaip šv. Petro ir Povilo bazilikoje Ryme. Be abejo didelis skirtumas tarp tokio baldakimo Ryme ir Newark'e. Tenai didžiulis, paremtas keturiomis artistiška padirbtomis kolionomis (pilioriais), kurių kiekviena užima tiek vietos, kad tilptų joje paprasta kaimo bažnytėlė, o aukštis toks, kad apaštalo rankoje laikoma septynių pėdų plunksna nuo žemės žiūrintiems atrodo kaip paprastas mūsų plunksnakotis. Newarkiskėje bažnyčioje tokio įspūdžio nesudaro. Aš sakyčiau — tasai baldakimas čionai pritemdo daug gražumo ir šviesos. Mano nuomone — jis visai nereikalingas.

Nepaprasto įspūdžio sudaro bažnyčios lietuviška ornamentacija (papuošimas). Sienose tiek iš lauko, tiek iš vidaus matai lietuviškų audinių raštus. Originalu ir gražu, tik kad jie būtų kiek šviesesnėmis spalvomis dažyti.

Misijos. Čia bepigia misijas laikyti: nuo pirmos dienos pilnutėlė bažnyčia prigužėjo maldininkų. Paskutinėmis dienomis jau ir sėdynių pritrūkdavo. Labai malonaus darė įspūdžio, kai daugybė žmonių ėjo prie šv. Komunijos ŠŠ. Motinos Sopingosios dieną, per šv. Juozapą ir Verbų sekmadienį. Klebonas sakėsi, kad dar niekad tiekos žmonių einančių prie šv. Ko-

munijos jis savo bažnyčioje nėra regėjęs.

Verbų sekmadienyje tiek ryte, tiek per sumą žmonių buvo kimšte prikimšta bažnyčia. Man pačiam teko laikyti suma ir pašvęsti palmes.

Misijas baigėme 4 valandą. Bažnyčia nepajėgė sutalpinti maldininkų, kurie suplaukė čion iš visų aplinkinių parapijų: iš Elizabeth'o, iš Harrison'o, ir iš kitur.

Daugelis prisidėjo prie šv. Juozapo mirštantiesiems gelbėti Brolijos ir užsirašė iš Marijampolės laikraštį "Šventųjų Bendravimas."

Misijomis visiškai patenkintas ir aš, ir klebonas, manau, kad ir žmonės.

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Klausimai ir Atsak.

KLAUSIMAS. Kokią mes turime sau naudą pas Dievą, duodami aukų vienuolynams ir beturčiams moksleiviams, nes Jėzus Kristus pasakė: "Alkanas buvau ir pavalgydinote mane, troškau ir pagirdėte mane ir t.t., bet nesakė: "Ėjau mokslą ir man padėjote; užsidariau vienuolynau ir mane parėmėte savo aukomis?"

A. P.

ATSAKYMAS. Naudą pas Dievą iš daromų aukų vienuolynams ir šelpimo neturtingųjų moksleivių turi tokią, su kokia intencija ir supratimu tai darai ir kaip į tą savo darbą žiūri. Jei žiūri tik garbės ir pasaulinių dalykų, tai naudos pas Dievą neturi, jei duodi aukas, ieškodamas Dievo garbės, Jo Bažnyčios ir Jo tarnų reikalų aprūpinimo, tai didelę naudą turi.

Jei Jėzus būtų iš viso pasakęs tik tuos žodžius, kuriuos paminėjai, tai galėtų būti pamato paabejoti apie aukų "naudą sau pas Dievą," bet Jėzus pasakė: "Ką padarėte vienam tų mažutėlių, tikinčių į mane, man padarėte."

Siūsdamas apaštalus mokyti žmones, pasakė; kad jie ir valgytų ir gertų, kur ir kas jiems bus duota. Čia Jėzus kaip ir

isako, kad tikintieji parentų apaštalu darba valgiu ir gerimu ar kitokia kokia auka.

Jėzus priėmė Marijos Magdalenos auką — brangius kvėpalus, — kuriais ji Jį patepė fariziejaus namuose, tuomi užgirdamas visas aukas Jėzaus garbei daromas, Jam tiesiog arba dėl Jo, Jo tarnams.

Jėzus priėmė aukas ir patarnavimus sau ir apaštalamis nuo tų moterų, kurios pasekė Jį iš Galilėjos.

Jeį remi moksleivį tokį, kuris, baigęs mokslus, tokiu ar kitoku būdu platins Dievo garbę, dirbs dieviškąjį darbą, tai ta auka yra kaip pačiam Dievui daroma.

Vienuolijos kaip tik yra organizacijos žmonių, kurių pirmučiausias ir gali sakyti vienatinis tikslas Dievo garbė ir jų pačių tobulybė.

Visi vienuolijų darbai nukreipti ne į savo asmenišką gerovę, bet į teikimą Dievui garbės, platinant Jo mokslą ir dorą per mokyklas, knygas, laikraščius, misijas ir kitas priemones.

Rodos negali turėti jokios abejonės, kad tavo aukos tiems tikslams neneštų tau, labai daug naudos pas Dievą.

ATSAKYMAS N. CHICAGAI. Labai apgailime tuos, kurie gauna iš keliaujančių agentų relikvijas ir už tai moka gerus pinigus. Tokios relikvijos tai jau tikriausiai neturi jokių atlaidų. Saugokitės visi "šventų agentų". Jei jie neturi vietinio klebono leidimo ir paliudijimo ir yra nepažįstami, tai su jais nereikia prasiidėti.

KLAUSIMAS. Žinau vieną moterį, tretininę, kuri Kalėdų naktį, 12 valandą išklauso šv. Mišių, o po to, susikvietusi senų ir jaunų, kelia puotą iki 7 val. ryto ir gerai vaišina svaigalais taip kad nekurie pusėtinai nusigeria. Ar yra už tai sunki nuodėmė? "L." Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Pats "balius" kelti nėra nuodėmės. Tik kad nugirdo kitus ir itin jei nugirdo dėl pelno, tai čia turi

kalte, nes duoda progos nusidėti ir veda nuodėmėn.

Žinoma, laikas neatatinkamas kelti balių, nes gali kitus ir nuo Mišių sutrukdinti.

Bet "Tretininkų" draugija, tai neprivalo tokios narės kęsti. Jei ji nesitaiso įspėjama, ją reikia prašalinti iš draugijos.

KLAUSIMAS. Ar Dievas gali padaryti ketvirtainišką ratą. Mokykloje iškilo šis klausimas ir visos mergaitės sako, kad ne P. D.

ATSAKYMAS. Ne. Dievas nieko neprotingo nedaro. Kaip ką Dievas sutvėrė, taip palieka. Jei Dievas ratą padarytų ketvirtainiu, tai ratas jau nebūtų ratu, bet kuo kitu. Jei Dievas paverstų karvę arkliu, tai karvė nebūtų karve.

KLAUSIMAS. Ar galima gauti šliūbą pas katalikų kunigą, jei viena pusė yra katalikiška, o kita jau seniai pametus tikėjimą? P. N.

ATSAKYMAS. Galima, jei asmuo, pametęs tikėjimą yra iš tikrųjų nevedęs ir nesiranda jokių kitų kliūčių.

KLAUSIMAS. Ar aš neklystu, manydamas, kad šv. Mišių auka yra taip didelis dalykas kaip pats Dievas, ir kad nėra gyvenęs ir negyvena toks žmogus, kuris būtų perdėm supratęs ir išmatavęs jų didumą, vertę ir šventumą ir jų pačių pradžia.

Jėzus Kristus įsteigė šv. Mišias ir pirmasis, kaip N. Įstatymo Kunigas jas čia ant žemės atlaikė. Kruvinu būdu Jis tą auką atliko ant kryžiaus mirdamas. Bet, man atrodo, kad ne čia Mišių pradžia.

Aš daug skaitęs apie šv. Mišių auką ir klausęs pamokslų apie tai, bet neradau pilno patenkinimo. Man rodos, kad vis dar permažai apie jas pasakyta? A. D.